

خوشي سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:

سلطان ناول دوهمه برخه

ليکوال:

محمدنواب ودان (احمدزی)

کال:

۱۴۰۵

چاپ شمېر:

یوازي په آنلاین ډول خپور شوی ده.

خوشي سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

لکه څنگه چې پوهېږئ په اوس حالاتو کې اعتراض په مکمله توګه بند ده، نو په اوسني حالت کې اعتراض خو لاڅه کوي چې د دولت په وړاندې تخيل هم يو جرم ده.

بس همدې حالت دې ته اړ کړم خو دا ناول که څه هم خپروم خو يوه لوړه بيه به پرې کېږدم خو خلک يې ډانلوډ نه کړي او دا هم وي چې وروسته بيا څوک ونه وايي ودان ناول هغه وخت (مطلب اوس) ليکلی وؤ نو ثبوت يې بايد وي.

نو د همدې لپاره له هغو کسانو چې کېدای شي دا ناول په همدې لوړه بيه وپلوري هيله کوم دا ناول مه خپروي.

والسلام

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

په درانه خوب ویده وم چې صفيې غږ راباندې وکړ:

کوم هیواد چې ستا په شان دفاع وزیر لري، هغه چې تر غرمې ویده وي، هغه به ډېر وخت آزاد پاتې نه شي.

له خوبه په ډک غږ مې ورته وویل:

پرې مې ږده ظالمې! د کوم هیواد چې پادشاه ویده وي، نو د دفاع وزیر خوبه یې خود ویده وي.

خو صفيې په مینه وویل:

پاخېره زرګیڼه! رڼا زنگ وهلی وؤ او ویل یې چې د سهارني لپاره موږ هلته مېلمه یو.

په دې خبرې یې بې واره راپورته شولم او په بېړه مې مخ او لاس ته اوبه واچولې، جامې مې بدلې کړې او بیا مې صفيې ته وویل:

هې خوږې! ماته د سهار تر لمانځه وروسته دا خوب ډېر خوند راکوي، خو نه پوهېږم، ستا ولې په ما نه لورېږي.

بې له دې چې څه ووايي په خپل ځان یې ګوتې وهلې او چې سینګار یې پای ته ورسېده، نو دواړه د یوې سرتېرې په لارښوونې د سلطان په لوري ورغلو او هلته مې سلطان بلکل د خوب په شان ولیده، خو یوه شي خورا حیران کړم او هغه د رڼا خوشحالي او رفتار وؤ له سلطان سره، داسې نه ښکارېدل چې سلطان دې یې نوی پېژندلی وي، بلکې داسې ښکارېدل لکه کلونه چې یو بل پېژني.

په هر صورت سلطان سره د سهارني لپاره د خوړو خونې ته لاړو، هلته یې هګۍ په پیازو کې پخ کړې وې او شودې یې تودې کړې وې، نو د خوړو پر وخت مې له سلطان نه وپوښتل:

سلطانه! موږ ته څوک بودجه راکوي؟

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

سلطان غوښتل لنډه خدا وکړي، خو مړۍ يې په ستوني کې ونښته او ټوخي ونيوه، نور ښا ور پورته شوه او په ملا يې يو څو کلک کلک سوکان ورکړل، بيا کله چې له ټوخي خلاص شو نور ښا ته يې په ټوکه وويل:

شيشکې! ما نو کله په تا وار کړي چې ته يې په ما کوي.

ښا هم لنډه خدا وکړه او بخښنه يې وغوښته، تر هغه وروسته سلطان زما په ځواب وويل:

موږ ته خدای تعالیٰ امکانات راکړي دي چې له ځينو هيوادو څخه ډېر اوږدمهاله پورونه واخلو.

په بېړه مې وويل:

خو دا کار د هيواد په زيان ده، بل پورونه خوله سود سره وي او سود حرام ده.

سلطان په موسکا وويل:

څوک خبر ده کېدای شي نه پور ورکړو او نه سود، خو ته بايد شمالي کوريا ته ولاړ شي، ځکه هلته بايد هم زموږ د انجينرانو احوال واخلي او هم به وگورې چې زموږ جېټونه چمتو دي او که نه؟

هغه ته خو مې سمه ده وويل، خو زه د سلطان او ښا اړيکې ته حيران وم، بل دې ته چې د ښا مشر ورور ښا ته کلونه وړاندې په شيشکې ويل او اوس څنگه په يوه شپه دومره سره خواږه شول او چې هوايي ډگر ته راتلو نو په لاره صفيې وپوښتل:

د دوی چلند حيرانوونکی نه ده؟ آخر موږ په مينه واده کړی او د دوی واده تا جوړ کړی، خو دوی تر موږ ډېر نږدې دي.

ومې ويل:

زه هم همدې ته حيران یم، خو څنگه به پرې پوه شو؟

صفيې وويل:

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

چې کله بېرته راشو، معلومه به يې کړم.

شمالي کوريا ډېره ښکلې وه، خو نه پوهېږم ولې ډېر زړه تنگی ځای وؤ، دومره چې پوښتنه يې مه کوه، چې څنگه په هوايي ډگر کې کښته شولو نو صفيې وويل:

ولې دا خلک داسې د زړه ستړي ښکاري، داسې لکه سرونه يې چې د تېرگي لاندې وي، ته وگوره داسې راگوري لکه په عمر يې چې بهرنی کس نه وي ليدلی.

په موسکا مې ورته وويل:

خو همداسې ده تا ښه صفت ورته بيان کړي.

له دې خبرې سره سرتېرو ته ورسېدو، نو يوه سرتېري وويل:

کوريا ته ښه راغلاست.

مننه مې ترې وکړه او بيا يې موټر ته لارښوونه راته وکړه، چې موټر ته پورته شولو، نو تر هوټله چوپتيا خوره وه، په هوټل کې مو دمه وکړه، بيا د دفاع وزير راغی لومړی يې ښه راغلاست راته ووايه او بيا يې وويل:

معظم مشر په تمه ده خوتاسو وگوري، ځکه خو يې زه روالېږم.

نو چمتوالی مو ونيوه او ورسره رهي شولو، په لاره کې مې وليدل چې د دفاع وزير په شتون کې په سرتېرو کې ساه هم نه چلېږي.

په هر صورت اولسمشري ماڼۍ ته ورسېدو، هغه ډېر ښکلې ځای وؤ، يوه جالبه کيسه هم پکې وه او هغه دا چې په اولسمشري ماڼي کې غربي ډيکورېشن خورا ډېر برېښېده تر نورې ټولې کوريا مطلب شمالي کوريا، تر څه ځنډ وروسته د کېم جونگ اون مخې ته ودرېدو، نو ما کېم سره روغېر وکړ او صفيې د هغه له لور سره، لور يې ډېره هوبنياره نه ښکارېده، خو ذهن يې له ډېرو پوښتنو او

===== له ۹۵ څخه ۵ پاڼه =====

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

لېوالتيا نه ډک وؤ. لومړۍ مې کلک روغېر وکړ او بيا مې د سلطان له لوري لېږل شوې وچې او تازه مېوې ډالۍ کړې. تر هغه وروسته مې د سلطان پيغام هم ورته ووايه. نو تر کېناستو وروسته يې وويل:

موږ هغه هرڅه چمتو کړي دي چې تاسو يې غوښتنه کړې وه، که دې دمه کړې وي ليدو ته يې ورشو.

ما هم غوښتل چې دنده مې ژر تر ژره پای ته ورسېږي او له دې هيواد څخه ووځم، ځکه په دې لږه موده کې مې زړه تنگ شوی وؤ.

بس هغه وؤ چې په گډه سره روان شولو، لومړۍ يې قاره ويشتونکي توغندي راوښودل او ويې ويل چې تاسو (۲۰) زره فرمايش راکړۍ وؤ، چې هر کله وغواړئ وړلاى يې شئ.

بيا مو د اوږده واټن ويشتونکو تدارتون په لوري حرکت وکړ، په لاره د کېم لور وپوښتل:

ستا مېرمن په کوريايي ژبه نه پوهېږي، که څنگه؟

ومې ويل:

هو! زما مېرمن په بهرنيو ژبو نه پوهېږي، که څه هم د ملگرو هيوادونو ژبه وي.

کېم او لور يې لنډه موسکا وکړه، نو ما کېم ته وويل:

موږ تمه لرو چې په لنډه موده کې تاسو ته پاتې پيسې وسپارو او تر هغه وروسته توغندي او جېټونه تسليم شو.

راته يې کړل:

موږ خو چمتو يو، خو تاسو تر اوسه هرڅه نه دي ليدلي.

ومې ويل:

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

که چېرې مو ستاسو جېتونه او توغندي خوښ نه وای، نو له سره مو قرارداد نه کاوه، خوښ مو دي چې قرارداد مو کړی ده.

په هر صورت کېم جونگ اون ټول توغندي او جېتونه راوښودل او دا چې په ټولو یې د افغانستان لوگو او توغ رسم کړي ول، تر هغه وروسته کېم خپلې ماني ته لار او موږ له دفاع وزیر سره خپلوزده کړیالانو ته ورغلو، په لاره مې دا سوچ کاوه چې ولې کېم د ټولو راکېتونو نندارتون یو ځای نه جوړوي او هغه وخت چې زده کړیالانو ته ورسېدو ايله پوه شوم چې ولې.

زما لایوه شپه په دې هیواد کې نه وه تېره شوې زړه مې تنگ وؤ، زده کړیالانو خو دا دی نږدې کال پوره کېده، نو چې زده کړیالان مې ولیدل پوه شوم چې هو زړونه خويې ډک دي، خو زما په شان نه، ځکه دوی بیا یو څه له حالاتو او شرایطو سره خوی اخیستی وؤ، یوې ډلې خپله هم ویل او ښوونکو یې هم چې راتلونکې میاشت یې زده کړې پای ته رسېږي. د دوه نورو ډلو بیا دوه او درې میاشتې پاتې وې، نو ما ژمنه ورسره وکړه چې زه به الوتکې یو ساعت هم نه ځنډوم، دوی زما په لیدو او ژمنه خوښ شول، نو له دوی سره مو ډوډی وخورله او بیا مو د هوایي ډگر پر لوري حرکت وکړ.

په هوایي ډگر کې د دفاع وزیر دوه بیگونه ماته راکړل او دوه یې هم سلطان ته په دې وخت کې یوه نجلۍ چې کوچاني جامې یې اغوستې وې د کېم له موټر نه راکښته شوه او زموږ پر لوري راغله، نو وپوهېدم چې لور یې ده، چې نږدې راغله په موسکا یې وویل:

راغلم چې تا په خیر رخصت کړم، یوه خبره دا هم وه چې د سلطان له لوري رالېږل شوې دا جامې مې ډېرې خوښې شوې او د مننې لپاره مې د هغه مېرمنې لپاره یوه کوچنۍ کڅوړه جوړه کړې د ډالۍ په توګه ورلېږم، همدا رنگه ستا، ستا د مېرمنې او سلطان لپاره.

ما هم خدای په امانې ورسره وکړه او بیا موږ دواړه الوتکې ته وختلو.

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

په الوتکه کې صفیې زما پر اوږه سر کېښوده او چې څنگه الوتکه له زمکې نه پورته شوله نو په مینه یې وویل:

ښه سو چې له دې ځای څخه ووتلو، دا ځای ډېر زړه تنگی ځای وؤ، هېڅ مې خوښ نه شو.
په ټوکه مې وویل:

خو دې ځای ډېرې ښکلې منظري لرلې، ښه ښونه یې لرل، داسې ماڼۍ چې د نړۍ په یوه ځای کې هم نه شته.

صفیې سر زما له اوږې پورته کړ او بیا یې په ځیر راوکتل او ویې ویل:
خو داسې وؤ لکه زندان او خلک یې داسې ول لکه بندیان.
په موسکا مې وویل:

دا خبره خورینښیا ده، ماته یې هم خوند رانه کړ، آن په زده کړیالانو مې زړه وخورېدېده، خو هرڅه چې وي دوی سره د اتحاد غوښتونکي یو.

صفیې راته په موسکا وویل:

سمه ده! سمه ده، خو بیا زه درسره نه راځم.

په ټوکه مې وویل:

نوبیا به د کېم لور وغواړم، که یې راکړه هغه وخت به د دې تشویش نه لرم.

خدا یې وکړه او بیا یې وویل:

ښه که یې هغه هر چاته ورکولای، نو اوس به یې (۴۵۰) ماشومان وای، خو اوس دا خبرې پرېږده او ووايه چې دا کېم ولې موږ سره په ننداره ووت، بل یې کولای شول چې د ټولو توغنید او جېټونو لپاره یو نندارتون جوړ کړي، دې ته څه اړتیا وه چې هر یوه ته مو جلا جلا بوځي.

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

تر لنډ سوچ وروسته مې وويل:

په دې خوزه هم نه پوهېږم، خو فکر كوم چې ده ته بيا دا ډېر خوند وركوي چې د خپل قدرت وسلې بيا بيا وويني او نورو ته يې وښيي.

په هر صورت كابل ته ورسېدو، چې څنگه د الوتکې وړپرانيسل شو ومې ليدل چې د دفاع وزارت موټرونه ولاړ دي، نو د ارگ په لوري مو حركت وكړ، هلته مې سلطان ته د سفر وضاحت وكړ او ډالۍ مې هم وركړې، نو هغه په موسكا وويل:

ښه بيا خويوې اونۍ كې ټول توغندي او توغوؤنكي رالېږدولای شو، ته اوس ورځه دمه وكړه، بيا به سبا خبرې سره كوؤ.

د سلطان له څنگ نه چې كورته ولاړم نو صفيې ته مې وويل:

گرانې ته يو چای راواخله دواړه ښه ستړي شوي يو، زه به د كېم ډالۍ راواخلم.

صفيې په موسكا سمه ده وويل او چای پسې ولاړه او چې كله بېرته راستنه شوه، ما بيكونه راوړي ول چې خلاص مې كړل يو ډول جامې زما لپاره او يوه جوړه هم د صفيې لپاره، يو څه ناڅرگنده مېوه او يو څه د آرايش توكي ول، نو صفيې وويل:

اوهو تا ولې دا شيان راواخيستل، زما يې هيواد خوښ نه شو او ته يې بيا ډالۍ رااخلې؟

په موسكا مې ورته وويل:

آه! گرانې چې زه او ته نن شپه دا جامې واغوندو او دا مېوه هم وخورو، بيا به خوند وكړي.

په ناز يې وويل:

خوزه بيا داسې نيت نه لرم!

نو ما په ټوکه ورته وويل:

خوشې سنگري دريمه برخه (سلطان) ناول دوهمه برخه

نودې کې بيا څه خبره ده، خونیت وکړه.

ويي ويل:

زه چې ته دومره شله يې نو وابه يې غوندم!

دا تشناب ته ننوته چې جامې بدلې کړي او زه بيا دې ته سوچ يوړم چې دا دومره ستر کارونه څنگه داسې ژر وشول، راتلونکې يوه اونۍ کې به له خيره د هغو توغنديو څښتنان يو چې د آمريکا ويشتل به هم ممکن کړي، درې نيم لکه پوځيانې، څلور لکه پوځيان دا ټول سلطان له کومه کړل؟ خو په دې کې صفيه راووته، نه پوهېږم چې په سترگو يې څه کړي ول چې د چينايي فلمونو نجونو په شان ښکارېده، خو دا جامې او دا حالت يې په ما ډېر ښه ولگېده، هغې چې زما نظر وليد په موسکا يې وويل:

زه څنگه ښکارم؟

ښه نه ښکاري، ورشه بېرته يې بدلې کړه، بل د کوريا خلک دومره لوړه پوزه نه لري.

پوه شوه چې ټوکې کوم، نو په موسکا يې وويل:

دورغ مه وايه! زه ډېره ښکلې ښکارم، اوس ډېر مه راته گوره، داسې نه وي په سترگو مې وخوري. زړه مې وؤ چې لږ يې وخوروم، نو د کړکۍ لوري ته ورغلم، هلته مې وليدل چې رڼا له سلطان سره ناسته ده، په دوه کسيزه څوکۍ کې يې د سلطان پر اوږه سر ايښی ده او د ونو له سيوري او تازه هوا نه خوند اخلي، په همدې وخت کې رايا د شول چې ما خو دوربين او ليزر اخيستي ول.

نه ياره! هغه دوربين او ليزر چې تاسو يې فکر کوئ نه ښيم، ما ساده دوربين او د غږ اخيستونکي جاسوسي ليزر اخيستي وؤ، نو ژر لارم او را وامې خيستل او دوی ته غوږ شوم، چې په دې کې سلطان وويل:

PREVIEW

You've reached the end of the preview.

Purchase the full book to continue reading.

Buy this book - ketabton.com

<https://ketabton.com/books/DHjOGTAmbMQ>

